

**UCHWAŁA NR III/7/2024
RADY MIEJSKIEJ W SZCZYRKU**

z dnia 18 czerwca 2024 r.

**w sprawie uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku
Krajobrazowego Beskidu Śląskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 89 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z późn. zm.) oraz art. 16 ust. 4 i 4b ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1336 z późn. zm.)

**Rada Miejska w Szczyrku
uchwala, co następuje:**

§ 1. Odmawia się uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Szczyrk

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej w Szczyrku

Agata Pezdek

Uzasadnienie

Pismem z dnia 14 maja 2024 r., (data wpływu do tut. Urzędu 20 maja 2024 r.) Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Katowicach, działając w oparciu o art. 16 ust. 3 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2023 r., poz. 1336 z późn.zm.) oraz art. 106 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2024 poz.572) i pełnomocnictwa nr 62/21 z dnia 10.02.2021 r. udzielonego Dyrektorowi Zespołu Parków Krajobrazowych przez Zarząd Województwa Śląskiego (Uchwała Nr 333/211/VI/2021) zwrócił się o uzgodnienie projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Zgodnie z brzmieniem art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Odmowa uzgodnienia nastąpić może na podstawie art. 16 ust. 4b wyżej powołanej ustawy, stanowiącego, iż rada gminy może odmówić uzgodnienia projektu uchwały, wyłącznie w przypadku gdy przyjęcie uchwały prowadziłoby do ograniczenia możliwości rozwojowych gminy wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w stopniu nieproporcjonalnym do wartości jakie park krajobrazowy ma chronić.

Mając na uwadze dobro Miasta Szczyrk wynikające z możliwości rozwoju społeczno-gospodarczego, a także mając na uwadze zapis art.16 ust. 4a wyżej powołanej ustawy zgodnie z którym brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały jest uważane za uzgodnienie projektu, Rada Miejska w Szczyрку na obecnym etapie odmawia uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, z uwagi na zawarcie w ww. uchwale zakazów mogących negatywnie wpłynąć na rozwój Miasta Szczyrk.

Nadto, zaznaczyć należy, że zgodnie z brzmieniem art. 17 ustawy o ochronie przyrody na terenie Parku Krajobrazowego mogą być wprowadzane zakazy, co oznacza, iż ich wprowadzenie nie jest obligatoryjne. Rada Miejska w Szczyрку dokonując analizy wymogów ustawowych w odniesieniu do przesłanego projektu uchwały przygotowanej przez Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Katowicach, stwierdza co następuje:

1.Zasada ustanawiania ograniczeń w Parku Krajobrazowym winna być wynikiem szczegółowych analiz ze szczególnym uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju. Bezsprzecznym pozostaje fakt, że z uwagi na charakter obszarów położonych w Mieście Szczyrk, praktycznie cały jego obszar stanowi tereny o charakterze turystycznym. Wprowadzenie sugerowanych zakazów, w sposób bezwzględny uniemożliwiłoby rozwój turystyki, godząc jednocześnie w możliwości rozwojowe miasta Szczyrk.

2.Uchwała w zaproponowanym kształcie ograniczy rozwój gminy w stopniu absolutnie nieproporcjonalnym do wartości jakie ma chronić park krajobrazowy.

3.Proponowany kształt Uchwały pozostaje w sprzeczności z wydanymi przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (dalej: „GDOS” w dniu 26 stycznia 2018 rekomendacjami w sprawie redagowania uchwał sejmików województw tworzących parki krajobrazowe i wyznaczających obszary chronionego krajobrazu oraz uchwał rad gmin ustanawiających pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne oraz zespoły przyrodniczo-krajobrazowe. Wskazane Rekomendacje wskazują na możliwość wprowadzania odstępstw na wybranym obszarze od zakazów lub wyłączeniach z ochrony. W rekomendacjach GDOŚ, wskazał m.in., że *„Ustalone zakazy powinny, w opinii organu ustanawiającego Formy Ochrony Przyrody, realizować jej cele ochrony, a w przypadku wprowadzenia ich jedynie na części obszaru, granice ich obowiązywania winny zostać określone w sposób precyzyjny. Swoboda organu w tym zakresie jest na tyle duża, że może stosować różne zakazy w stosunku do tych samych typów form ochrony, stanowiących oczywiście różne obiekty bądź nieruchomości, czy też ich części. Niemniej należy zauważyć, że nie jest to swoboda zupełna. Delegacje ustawowe dają bowiem możliwość wprowadzenia wybranych zakazów, jedynie na części obszaru oraz wyraźnie wskazują, że mają to być zakazy właściwe dla ochrony albo mają wynikać z potrzeb ochrony przyrody konkretnej FOP.*

Częstym błędem jest natomiast wprowadzanie wszystkich zakazów na całym obszarze danej FOP, niezależnie od okoliczności, czy wynika to z potrzeb ochrony przyrody."

4. Wprowadzenie tak poważnych ograniczeń winno wynikać z badań i analiz środowiskowo-przestrzennych. Przeprowadzenie szczegółowych badań środowiskowych, w odniesieniu do obszarów objętych parkiem krajobrazowym pozwoliłoby na ustalenie i konkretne wyznaczanie terenów o najwyższych walorach.

5. Przeprowadzenie badań i analiz środowiskowo - przestrzennych, stanowiących podstawę modyfikacji w zakresie ograniczeń w przedmiotowym parku krajobrazowym pozwoliłoby na jednoznaczną ocenę poszczególnych jego terenów. Aktualny kształt proponowanego dokumentu, nie poprzedzony szczegółowymi badaniami i analizami nie pozwala na ocenę walorów krajobrazowych poszczególnych części parku.

Wskazać również należy, że tematyki wprowadzania zakazów na terenie parków krajobrazowych było wielokrotnie analizowane przez Sądy Administracyjne. W orzecznictwie tym dominuje pogląd, iż wprowadzenie obostrzeń w korzystaniu z zasobów środowiska powinno mieć charakter zindywidualizowany i uwzględniać szczególne potrzeby objętego ochroną terenu, a w konsekwencji prowadzić do zastosowania takich zakazów, które będą najpełniej uwzględniały lokalne realia i potrzeby ochrony występujących na danym terenie cennych zasobów przyrodniczych.

Mając na względzie tak określony cel wprowadzenia zakazów obowiązujących na terenie parku krajobrazowego, należy podzielić zaprezentowany w odpowiedzi na skargę pogląd, iż dopuszczalna jest modyfikacja ustawowego zakazu, która z jednej strony bierze pod uwagę specyfikę chronionego obszaru, a z drugiej nie wypacza sensu jego zastosowania. Dodatkowo sądy wskazywały, że modyfikacja zarówno samych zakazów, jak i wyjątków od obowiązku ich przestrzegania jest możliwa pod warunkiem wszakże, że nie wykracza poza ramy określone przepisem art. 17 u.o.p. i znajduje racjonalne wytłumaczenie (por. Wyrok WSA w Szczecinie, sygn. akt II SA/Sz 849/17 z dnia 21 września 2017 r).

Z uwagi na charakter sprawy, w ocenie Rady, przyjęcie uchwały przez Sejmik Województwa Śląskiego może wpłynąć istotnie na możliwości rozwojowe Miasta Szczyrk w stopniu nieproporcjonalnym do wartości jakie Park Krajobrazowy ma chronić, a więc w sprawie zachodzi przesłanka z art. 16 ust.4b ustawy o ochronie przyrody.

Odnosząc się do konkretnych zapisów, w tym zakazów, które obowiązywać będą na terenie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, po przyjęciu uchwały Sejmiku w proponowanym brzmieniu, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na fakt, że zapisy projektu uchwały nie uwzględniają zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 2023 r. (Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2023 r. poz. 1688). Niniejsza zmiana wprowadziła nowe dokumenty planistyczne, tj. plan ogólny gminy, który od 1 stycznia 2026 roku (lub jeśli zostanie uchwalony wcześniej to od daty wejścia w życie) zastąpi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Szczyrk. Na podstawie obecnego brzmienia przekazanego do tutejszego urzędu projektu uchwały w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego brak jest możliwości uwzględnienia w planie ogólnym, który gmina ma obowiązek opracować istniejących i projektowanych funkcji w Parku Krajobrazowym, które nie są zgodne z zakazami zawartymi w par. 3 uchwały, a dla których przewidziano wyjątki określone w par. 3 ust. 3, 4, 5. W przypadku utraty ważności studium wymienione wyjątki są niemożliwe do skonsumowania (między innymi niemożliwe do uwzględnienia w planie ogólnym gminy).

Ponadto, w dalszym ciągu pozostaje wątpliwość co do brzmienia par. 3 ust. 1 pkt. 1. Przedsięwzięcia związane z obsługą ośrodków narciarskich, zależnie od ich powierzchni, mogą być zaliczane do przedsięwzięć potencjalnie oddziałujących na środowisko.

W związku z powyższym nie będzie możliwy rozwój ośrodków narciarskich (lub wprowadzenie funkcji związanych z sezonem letnim), dla których trzeba będzie przeprowadzić procedurę zmiany suikzp (opracowania lub zmian planu ogólnego) lub mpzp. Niezbędna jest zmiana ww. zapisu zawartego w par. 3 ust. 1 pkt 1., który obecnie brzmi: „*W Parku zakazuje się: realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*” w sposób umożliwiający zmianę dokumentów planistycznych tj. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (w chwili

obecnej opracowanie lub zmianę planu ogólnego gminy) oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W obecnym Studium korytarz kolei linowej jest wrysowany orientacyjnie. W wyniku opracowania koncepcji przebiegu kolei uwzględniającej rozwiązania technologiczne, podłoże geologiczne, istniejące cenne siedliska oraz stosunki własnościowe może się okazać, że jej budowa w przyszłości może wymagać przesunięcia przebiegu a w efekcie zmiany Studium lub uwzględnienia tego faktu w planie ogólnym gminy. Ponadto z czasem zajdzie konieczność uzupełnienia w istniejących ośrodkach sportowych (narciarskich) wprowadzenia funkcji związanych z sezonem letnim co również może wymagać zmiany dokumentów planistycznych obowiązujących w gminie Szczyrk. Powyższe funkcje są przewidziane w obowiązujących dokumentach planistycznych, jednak ich realizacja lub dalszy rozwój mogą wymagać zmian w tych dokumentach. Zatem zachodzi przesłanka o której mowa w art. 16 ust. 4b ustawy o ochronie przyrody.

Podsumowując dodać należy, że uchwalenie zakazów w zaproponowanym w przedmiotowym parku krajobrazowym, nie poprzedzonych badaniami terenowymi oraz analizami przestrzennymi zdaniem Rady Miejskiej w Szczyрку narusza zasadę zrównoważonego rozwoju oraz znacząco ingeruje we władztwo planistyczne gminy, jak również konstytucyjne prawo rozporządzania własnym terenem. Wprowadzenie tychże zakazów stanowić będzie źródło silnych protestów i konfliktów społecznych, jak również uniemożliwi nam decydowanie o kierunkach rozwoju Miasta Szczyrk. Należy podkreślić, iż z chwilą gdy dla parku krajobrazowego zostałyby nałożone proponowane zakazy, to one a nie wola mieszkańców determinuje w jaki sposób będzie zagospodarowany dany obszar.

Zgodnie z zawartą w Kodeksie Cywilnym definicją, własność może ograniczać jedynie ustawa i zasady współżycia społecznego. Konstytucja określa prawo własności jako jedno z podstawowych praw przysługujących każdemu. Prawo to podlega ochronie, a jego ograniczenie może być ustanowione tylko w drodze ustawy. Ponieważ jest to jedno z podstawowych praw człowieka, ochrona tego prawa powinna być rozumiana możliwie najszerzej. Zgodnie z Protokołem dodatkowym do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności będącym częścią polskiego porządku prawnego od października 1994 roku każda osoba fizyczna i prawna ma prawo do poszanowania swego mienia. Orzeczenia ETPC jednoznacznie wskazują także na obowiązek odszkodowawczy, który ciąży na organie dokonującym jakiegokolwiek ograniczenia.

W świetle powyższej argumentacji, proponuje się podjęcie uchwały w sprawie odmowy uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego